

(המשך מעמוד 45)

במערכת הבחירות לכנסת. כל אחד מהם קיבל מקופת-המדינה 3.8 מיליוני לירות לצורך מערכת הבחירות. סכום זה הוא מיקדמה על חשבון הקצבת-הבחירות של המיפלגות. רשימה שעוברת את אחוז-החסימה מקבלת גם את יתרת הסכום, בסך 2.2 מיליוני לירות. נוסף על-כך, היו בידיהם כספי ההקצבות החודשיות הנדי" בות שקיבלו השניים מהכנסת — וכן כספי התרומות מחו"ל. על-פי הערכות והירות בחוגי "הפני-תרים" בירושלים, עמדו לרשות אלגרבלי ומרציאנו לפחות 15 מיליון לירות לצורכי מערכת הבחירות שלהם.

„אשכנזים

מסריחים”

עדי מה הוצא הכסף? לרשות רשימת „האיחוד” עמדו 22 דקות טלוויזיה. מחיר ההפקה: כשלושת רבעי המיליון. עד מיל-יון לירות. הפקת שידורי הרדיו עלתה כמה עשרות אלפי לירות. זהו גם מחיר הכרזות, שהודבקו לרוב בצורה פראית בחצרות הערים. בתחילת מערכת הבחירות פורסמה מודעה בת עמוד אחד בעיתוני הערב, ואחר-כך היה זרם המודעות דליל מדי. להערכת אנשי „הפנתרים”, שבוע שקדם לבחירות פורסמו, לדבריהם, שתי מודעות קטנות, בנות 10 אינץ' האחת, בעיתוני-הערב. פורסמו גם מעט מודעות בעיתונים מקומיים. נרכשו גם שתי מכוניות — אחת מהן מכונית-פארק גרמנית מדגם מרצדס. שולם שכר לכמה פעילים, וידוע שכוכבי שמש הסתובבו במהלך מערכת הבחירות במזמרת שמונה שלה פעל ללא-הרף, בחוגי „הפנתרים” בירושלים מרגישים כי כל הוצאות הללו אינן יכולות להגיע ליותר מליונים מעטים.

היכן יתרת הכסף? המצב הקיים היום הוא, שכל סיעה שיש לה ייצוג בכנסת הוצאת, רשאית לקבל מיקדמה בסך 60% על חשבון הקצבת הבחירות שלה — ואם אינה זוכה לייצוג בכנסת לאחר הבחירות, אינה צריכה לדווח על הוצאותיה. סכום הכסף הזה — 3.8 מיליוני לירות — עלול לשמש פיתוי שקשה לעמוד נגדו, ותמריץ למי שהצליחו להיכנס לכנסת, לנסות שוב את מזלם — בלי להוציא יותר מדי כסף על תעמולת הבחירות שלהם. במחירות הפעם שולמו 34.2 מיליוני לירות לשמונה רשימות, שהיה להן ייצוג בכנסת היוצאת, ואשר לא עברו את אחוז החסימה. רשימת „האיחוד” של אלגרבלי ומרציאנו, רשימת „יש-ראל אחת” של יצחק יצחקי, רשימת „יעד” של אסף יגור, „הל”ע, „הרשימה הערבית המאוחדת”, „פועלי-אגודת-ישראל”, „רשימת פיתוח ושלום” של פלאטי-שרון ושל”י, חלק מרשימות אלה היה קרוב לאחוז החסימה, וחלק היה רחוק ממנו. חלקן הוציאו את כל הסכום שהוקצב להן, חלקן הרציאו יותר, ויתכן שחלקן הוציאו פחות מכך. רשימת „האיחוד” של אלגרבלי ומרציאנו זכתה ב-1293 קולות (0.07% מכלל הקולות) — ובין „הפנתרים” בירושלים והמקורבים אליהם שואלים אם אמנם הוצא הכסף שעמד לרשות רשימתם.

לא ניתן היה להשיג את תגובתו של מרדכי אלגרבלי. הוא לא היה בביתו בשבוע האחרון. תגובת סעדיה מרציאנו: „אני לא רוצה להגיב, אולם עיתון גזעני-בוגז, אשכנזים מסריחים, ועכשיו כבר לא איכפת לי מעיתונאים.”

שלמה פרנקל

אלמנתו של יפת נגר, שנרצח בכלא, טוענת: אני סתם מוכרת אבטיחים. המישטרה חושדת בה, לדבריה, שהיא

מנהלת כנופיה

ב-27 ביוני 1976 אירע רצח בכלא-שאטה. הנרצח: יפת נגר, עדי-מדינה בשני מישפטים פליליים. „פסק-דין” המוות הוצא נגדו בין חומות הכלא, על-ידי „בית-הדין” של העולם התחתון. אשמתו של נגר שיתוף פעולה והלשנה. חמש שנים אחרי הרצח שהסעיר את המדינה, לא מצליחה אלמנת הנרצח, שושנה מרציאנו-נגר, להשתקם ולחלץ את עצמה מחברתם של עבריינים. מעגל הקסמים של עולם הפשע, שנכפה עליה עם נישואיה ליפת נגר, איש העולם התחתון, עדיין לא נשבר. המישטרה מטרידה את האלמנה במעצרים ובחיפושים תכופים בביתה, במכוניתה ועל גופה. גם החברה שמסביב אינה מקילה עליה, ומוכירה לה שוב ושוב את השתייכותה לעולם הפשע. היא לא מצליחה להיקלט בחברה מהוגנת ונאלצת לחפש את חברתם של עבריינים.

א הוודך לי עם אנשים הגונים. בגלל שהייתי נשואה ליפת, אני סובלת הרבה לפעמים אני רוצה להיות בסדר, וגם אז לא נותנים לי. יצאתי פעם עם בחור הגון כשבועיים, וכש” נודע לו שאני אלמנתו של יפת נגר, הוא נעלם ולא ראיתי אותו יותר. בטח הוא חשב — מה אני, משיגע ללכת עם אלמנתו של עבריין כזה גדול?

שוטר אחד אמר לי פעם: „אני בטוח שאת מנהלת איוו כנופיה.” חושבים שאם הייתי נשואה ליפת, אז אני כמוהו. יפת היה בחור שקט, ועשה כל מה שרצה מבלי שמישהו יתפוס אותו. גם אני שקט, או חושבים שאני מיידיע מה-עושה. אני פוחדת שהם יבדו או וישימו אצלי משהו, ואחר כך יאשימו אותי. היום, אם רוצים לתפוס אותך במישטרה במשהו, הם יעשו הכל — ויתפסו.

לפני שמונה חודשים היתה לי תאונת-דרכים. התנגשתי חזית עם אוטובוס. הייתי אז בחור דש השבעי, נשברו לי אגוד-הירכיים והרגל, והפנים נחתכו לי

„המישטרה נטפלת”

ישנה מרציאנו-נגר (25) היא בחורה נאה, בעלת עיניים גדולות ומאופרות בהדגשה בולטת. היא מתגוררת עם שלוש ילדיה ועם חבריה, בחום דויד, ב” שכונת אחדות שבפתח-תיקוה, בדירה בת שני חדרים. הדירה היא הרכוש היחיד שנותר בידי שושי נגה מכל רכושו הרב של בעלה, שושנה. המכונה בפי כל שושי, לבושה שורטס. עורה שזוף היא מדברת בלהט, כימעט ללא נשימה.

על קורותיה, מאז איבדה את בעלה, מספרת שושנה:

כל השכנים רואים פה הרבה מישטרה וחושבים שאני עובדת איתם. מספיק שהמישטרה מגיעה לשכונה, לחיפוש אצל מישהו, וי כבר חושבים כולם שאני הלשנתית או ספרתי משהו. זה נורא פוגע בילדים הקטנים שלי, שלא מבינים מה המישטרה עושה כאן כל הזמן. אני כבר בפרניציפ איתם, ולא תמיד אני פותחת להם את הדלת. לפעמים אני אפילו לא עור נה להם. אין לי שום תיק במישטרה, או על סמך מה הם באים לפה? הם באים בכל מיני שעות משוגעות, כמו 2 בלילה או 5 לפנות בוקר, ומעירים אותי משנתי. בכל הפעמים שהם באו, לא מצאו אצלי שום דבר.

כל מישטרה פתחתיקוה מכי

בעלי היה שתיין גדול וצרך ס בצורה רצינית. לכן היה לה הזיות כל היום.”

כעבור זמן קצר נטשה שו את גואל ועברה לחיות עם נגר, שהיה צעיר יפה-תואר. ל ריה ניהלו השניים חיים מרתני שושנה ילדה ליפת את בנם, ענ כיום בן 6. כעבור שנה, כשה בחודש השישי להריונה, נו יפת בכלא. הוא היה שפוט לש שנות-מאסר, בעוון אחזקת ר גנוב. התניוק, יפת הקטן, נ אחרי מות אביו ונקרא על ש

„נקי מכל חשד”

ב עני היה בחור אמ מספרת שושנה. הוא פחד מאיומים והפחדות של עבו נים. הוא סירב לשלם דמי-ח על עסקיו, ואלה שדרשו זאת יכלו לעשות נגדו מאומה. אחר גם לא פחד להלשין עליהם במ טרה, ורק כשהיה בבית-הסוהר תפסו הודמנות ורצחו אותו.”

שושנה מוטרדת מאוד מיחס מישטרה אליה. היא לא מב למה השוטרים חגים סביבה נותנים מנוח. „אני נקייה חשד”, היא אומרת. לכן עזר שהמישטרה תרד ממנה.

הד”ר מאיר טייכמן, מרצה קרימינולוגיה באוניברסיטת אביב, מסביר: „קשה להתי לנושא הזה, כי הוא מסובך וממורכב. העבריינים הם אנ מסוגים שונים, ומגיבים אחר את שושנה אני לא מכיר איש אבל מה זאת אומר, שאדם או שהוא מנסה לצאת מעולם הפ ולא מצליח? אין דבר כזה. הו בר היחיד הוא שהוא אינו רו לצאת מזה. בקאריירה האיש שלי היו כמה אנשים שטענו לבסוף התברר, שהם שיחקו מי חק ולא התכוונו כלל למה שז ליטו.”

שושנה נגר עם בעלה יפת, לפני הירצחו. כל מיני שעות משוגעות